

בש"פ 437/17 - פטריק עמוס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 437/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
העורר: פטריק עמוס

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
מיום 5.1.2017 במ"ת 25166-07-15 שניתנה על ידי
כבוד השופט ב' שגיא

תאריך הישיבה: כ' בטבת תשע"ז (18.1.17)

בשם העורר: עו"ד מיקי חובה

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

1. העורר הינו נאשם 11 בכתב אישום מתוקן שהוגש ב"פרשה 512". לעורר רלבנטיים האישומים השלישי והרביעי. העבירות שבביצוען הוא מואשם באישום השלישי - העוסק בניסיון לרצוח את זאב רוזנשטיין - כולן במסגרת ארגון פשיעה, הינן: ניסיון לרצח; חבלה בכוונה מחמירה; קשירת קשר לפשע; וגרימת חבלה של ממש. באישום הרביעי מואשם העורר בשלוש עבירות רצח ובשורת עבירות במסגרת ארגון פשיעה: חבלה בכוונה מחמירה; פציעה בנסיבות מחמירות; גרימת חבלה של ממש; וקשירת קשר לפשע.

עמוד 1

2. בהחלטה נשוא הערר שלפני דחה בית המשפט המחוזי את בקשת העורר להתיר לו לצאת לעבודה, כסוחר מכוניות יד-שנייה, הנדרש לנוע ממקום למקום ומעיר לעיר. נקבע כי העבודה דנא אינה תחומה במקום גאוגרפי ולמפקח ספציפי שניתן לבחון את התאמתו. יחד עם זאת, ראה בית המשפט לנכון להרחיב את שעות ההתאוררות היומית של העורר לשלוש שעות מידי יום - בין השעות 10:00 ל-13:00 - בין היתר כדי לאפשר לעורר למצוא מקום עבודה מתאים.

3. העורר טוען כי יש לאפשר לו לצאת לעבודה במשלח ידו כמפורט לעיל. לשיטתו, בגילו ובכישוריו אין ביכולתו למצוא שום עבודה אחרת שתכלכל אותו ואת משפחתו. בא-כוחו טען לפני מדוע המיוחס לעורר בכתב האישום המתוקן אינו מבוסס דיו מבחינה ראייתית ומדוע "הפער" בינו לבין נאשמים אחרים באישומים הרלבנטיים הינו גדול באופן המצדיק קבלת הערר. עוד נטען כי ההליך המשפטי ימשך שנתיים-שלוש וכי יש להביא נתון זה בחשבון.

4. לטענת המשיבה העורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו. נטען כי הטיעונים שהעלה העורר ביחס למסד הראייתי הלכאורי ייבחנו בבוא היום. עוד צויין כי העורר הפר בעבר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, עובדה המקשה ליתן בו אמון. לשיטת המשיבה ההחלטה נשוא הערר מאוזנת ומאפשרת לעורר למצוא מקום עבודה ולהקל על הקושי הכלכלי הנטען (שלא הוכח לגופו של עניין).

5. בניגוד לטענת העורר, איני סבור שניתן למצוא בנסיבות המקרה דנן "מסגרת דרכה יוכל העורר...לשוב לעבודתו ובה בעת לא להסיר את הפיקוח", לה טוען העורר. כבר נפסק לא אחת על ידי בית משפט זה כי מעצר בפיקוח אלקטרוני אינו מתיישב עם היתר ליציאה לעבודה, ואף שקיימת סמכות לפתוח חלון לצרכי עבודה, יש להפעיל סמכות זו במשורה ואך ורק במקרים יוצאי דופן [השוו: בש"פ 2296/16 ח'ג'ג' נ' מדינת ישראל פסקה 16 (15.5.2016)]; בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (11.1.2017)]. מקרה זה אינו נמנה על אותם מקרים חריגים שבחריגים.

6. לעורר שמורה הזכות לשוב ולעתור בעתיד לערכאה הדיונית לאפשר לו הרחבת חלונות ההתאוררות ואולי אף הסרת הפיקוח האלקטרוני, אם וכאשר יתקיימו נסיבות חדשות המצדיקות לשקול אפשרויות אלה; נסיבות שאינן קיימות לעת הזו.

ניתנה היום, כ' בטבת התשע"ז (18.1.2017).

ש ו פ ט